

KAZUS nr 47

**Skarga do WSA na decyzję Dyrektora IS
(określającą zobowiązanie w podatku dochodowym
od osób fizycznych)****Treść kazusu stanowiąca podstawę do opracowania STANU FAKTYCZNEGO**

Podatnik Władysław Nowak za 2009 r. w dniu 30 kwietnia 2010 r. złożył zeznanie PIT-36L, w którym wykazał dochód do opodatkowania z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości 23.597,00 zł i podatek należny w kwocie 2.762,00 zł. Jego działalność gospodarcza polegała na świadczeniu usług transportowych. Decyzją z dnia 27 listopada 2015 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w Kartuzach określił mu zobowiązanie w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2009 r. w kwocie 28.289,00 zł. Podstawą określenia wyższego niż deklarowane zobowiązania podatkowego stało się określenie podstawy opodatkowania na kwotę 158.980,00.

Skarżący:

Władysław Nowak

Data decyzji organu I instancji:
27 listopada 2015 r.

Organ podatkowy I instancji:
*Naczelnik Urzędu Skarbowego
w Kartuzach*

Przedmiot decyzji:
*zobowiązanie w podatku
dochodowym od osób fizycznych
za 2009 r.*

Podstawa określenia wyższego
zobowiązania:
*określenie podstawy opodatkowania
na kwotę 158.980,00 zł
(zamiast 23 597,00 zł).*

KAZUS NR 47

Uzasadnienie organu I instancji

W decyzji organ I instancji wskazał, że zakwestionowane zostały koszty uzyskania przychodów na kwotę 135.383,00 zł z tytułu nabycia oleju napędowego do samochodów wykorzystywanych w działalności gospodarczej od firmy PHU Janusz Kowalski na podstawie 17 faktur wystawionych w ciągu całego 2009 r. Z ustaleń organu podatkowego wynikało, że podmiot o takiej nazwie nie istnieje i nigdy nie był zarejestrowany ani w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, ani dla potrzeb rozliczenia podatków dochodowego i VAT.

Istotna okoliczność:

Z ustaleń organu podatkowego wynikało, że podmiot o nazwie PHU Janusz Kowalski nie istnieje i nigdy nie był zarejestrowany ani w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, ani dla potrzeb rozliczenia podatków dochodowego i VAT.

Stanowisko podatnika

W dniu 23 grudnia 2015 r. podatnik sporządził samodzielnie odwołanie od tej decyzji domagając się oszacowania podstawy opodatkowania, gdyż olej napędowy został mu faktycznie dostarczony i został on zużyty przy świadczeniu usług transportowych.

Data sporządzenia odwołania:
23 grudnia 2015 r

Przedmiot odwołania:
żądanie oszacowania podstawy opodatkowania, gdyż olej napędowy został mu faktycznie dostarczony i został on zużyty przy świadczeniu usług transportowych.

Treść kazusu stanowiąca podstawę do opracowania STANOWISKA ORGANU

Treść decyzji organu II instancji

Po rozpatrzeniu odwołania Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku decyzją z dnia 19 lutego 2016 r. utrzymał w mocy decyzję organu I instancji. Decyzja ta została doręczona podatnikowi 23 lutego 2016 r.

Data wydania decyzji:
19 lutego 2016 r.

Data doręczenia decyzji:
23 lutego 2016 r.

Organ II instancji:
Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Polecenie

Proszę sporządzić skargę do WSA, zgodnie z danymi wskazanymi w zadaniu.

Podstawa prawna

*art. 3 § 1 i § 2 pkt 1
w zw. z art. 50 § 1
w zw. art. 52 § 1
w zw. z art. 53 § 1
w zw. z art. 54 § 1 p.p.s.a*

Istotny przepis

Art. 23 §1 pkt 2 oraz art. 70 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa

Wnioski

*uchylenie w całości decyzji
Dyrektora Izby Skarbowej
w Gdańsku z dnia 19 lutego 2016 r.
(nr IS/56/06/16) i poprzedzającej ją decyzji organu I instancji oraz o umorzenie postępowania*

OPRACOWANIE AUTORSKIE

Kartuzy, dnia 27 lutego 2016 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gdańsku**al. Zwycięstwa 16/17
80-219 Gdańskza pośrednictwem
**Dyrektora Izby Skarbowej
w Gdańsku**ul. Długa 75/76
80-831 Gdańsk**Skarżący:****Władysław Nowak**ul. Wesoła 2
80-887 Gdańsk
NIP 111-222-21-12reprezentowany przez
doradcę podatkowego Jana Kowalskiego
Kancelaria Doradcy Podatkowego
ul. Zielona 30
80-888 Gdańsk
(nr wpisu 12381)**Strona przeciwna:****Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku**

ul. Długa 75/76, 80-831 Gdańsk

Numer sprawy IS/56/06/16

Wpis stosunkowy 849 zł

Wartość przedmiotu zaskarżenia – 28 289 zł

SKARGA

Na podstawie art. 3 § 2 pkt 1 w zw. z art. 50 § 1 w zw. art. 52 § 1 w zw. z art. 53 § 1 w zw. z art. 54 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 718 ze zm., zwanej dalej p.p.s.a.), działając w imieniu

Władysława Nowaka (pełnomocnictwo załączam) zaskarżam w całości decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku z dnia 19 lutego 2016 r. (nr IS/56/06/16), doręczoną stronie skarżącej dnia 23 lutego 2016 r. utrzymującą w mocy decyzję Naczelnika Urzędu Skarbowego w Kartuzach, z dnia 27 listopada 2015 r. w przedmiocie określenia zobowiązania w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2009 r.

Powyższej decyzji zarzucam:

- naruszenie art. 233 § 1 pkt 1 w zw. z art. 208 § 1 oraz w zw. z art. 70 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. 2015, poz.613 z późn.zm.) dalej jako O.p - poprzez wydanie rozstrzygnięcia merytorycznego w sprawie, w której nastąpiło przedawnienie zobowiązania w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2009 r., w sytuacji gdy należało uchylić decyzję I instancji i umorzyć postępowanie w sprawie podatkowej;
- naruszenie art. 23 §1 pkt 2 O.p., poprzez niezastosowanie i nieoszacowanie podstawy opodatkowania podatnika, w sytuacji zakwestionowania przez organ podatkowy faktur otrzymanych w związku z nabyciem przez podatnika oleju napędowego, wykorzystanego następnie przez podatnika przy świadczeniu usług transportowych.

Wobec powyższego wnoszę o:

- uchylenie w całości decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku z dnia 19 lutego 2016 r. (nr IS/56/06/16) i poprzedzającej ją decyzji organu I instancji oraz umorzenie postępowania;
- zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według normą prawem przepisanych.

UZASADNIENIE

Działalność gospodarcza Skarżącego polegała na świadczeniu usług transportowych. Decyzją z dnia 27 listopada 2015 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w Kartuzach określił zobowiązanie w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2009 r. w kwocie 28.289,00 zł. Podstawą określenia wyższego niż deklarowane zobowiązania podatkowego stało się określenie podstawy opodatkowania na kwotę 158.980,00. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji wskazał, że zakwestionowane zostały koszty uzyskania przychodów na kwotę 135.383,00 zł z tytułu nabycia oleju napędowego do samochodów wykorzystywanych w działalności gospodarczej od firmy PHU Janusz Kowalski na podstawie 17 faktur wystawionych w ciągu całego 2009 r. Z ustaleń organu podatkowego wynikało, że podmiot o takiej nazwie nie istnieje i nigdy nie był zarejestrowany ani w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, ani dla potrzeb rozliczenia podatków dochodowego i VAT. Decyzję tą doręczono podatnikowi w dniu 9 grudnia 2015 r. Zobowiązanie wynikające z tej decyzji zostało uregulowane przez podatnika Władysława Nowaka dobrowolnie bez wszczynania postępowania egzekucyjnego w dniu 14 grudnia 2015 r. W dniu 23 grudnia 2015 r. podatnik sporządził samodzielnie odwołanie od tej decyzji domagając się oszacowania podstawy opodatkowania, gdyż olej napędowy został mu faktycznie dostarczony

i został on zużyty przy świadczeniu usług transportowych. Po rozpatrzeniu odwołania Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku decyzją z dnia 19 lutego 2016 r. utrzymał w mocy decyzję organu I instancji.

Zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem prawa, a to z przyczyn następujących.

Organ II instancji wydał decyzję względem Skarżącego już po upływie terminu przedawnienia. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, z dnia 10 listopada 2015 r. (sygn..akt. I SA/Rz 289/15), zobowiązanie podatkowe przedawnia się jeżeli termin, o którym mowa w art. 70 § 1 o.p. upłynął przed wydaniem decyzji organu odwoławczego. W niniejszej sprawie, termin przedawnienia upłynął z końcem 2015 roku. Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku decyzją z dnia 19 lutego 2016 r. doręczył Skarżącemu w dniu 23 lutego 2016 r. Ponadto, w przypadku zakwestionowania przedmiotowych faktur, organy podatkowe na podstawie art. 23 §1 pkt 2 O.p. powinny oszacować podstawę opodatkowania podatnikowi. Jeżeli istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do sprzedawcy wskazanego w wystawionej fakturze, ale nie łączą się one z zastrzeżeniami, co do poniesienia wydatku, związanego z tą fakturą, to można dokonać oszacowania na podstawie art. 23 § 1 pkt 2 O.p. lub zdobyć w toku postępowania podatkowego dowody, które pozwolą na określenie wielkości poniesionych kosztów uzyskania przychodu i odstąpić od szacowania podstawy opodatkowania w trybie art. 23 § 2 tej ustawy. Organ drugiej instancji, niezgodnie z powyższymi ustaleniami odstąpił od oszacowania. Błędnie nie uwzględniono wyjaśnienia skarżącego z odwołania, wskazującego jednoznacznie na dostarczenie skarżącemu zakupionego paliwa i wykorzystanie go w prowadzonej działalności gospodarczej. Pomimo że Janusz Kowalski nigdy nie był zarejestrowany ani w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, ani dla potrzeb rozliczenia podatków dochodowego i VAT i nie zajmował się obrotem paliwem, to jednak nie był to powód nieuznania wydatków Skarżącego za koszt uzyskania przychodu.

W niniejszej sprawie obowiązek podatnika właściwego udokumentowania poniesionych wydatków dotyczył jedynie udowodnienia, iż takie wydatki zostały w rzeczywistości poniesione. Co było bezsporne. Podstawą podważenia przedmiotowych faktur, nie był brak udowodnienia poniesienia kosztów nabycia oleju napędowego, ale fakt, że sprzedawca oleju napędowego nigdy nie był zarejestrowany ani w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, ani dla potrzeb rozliczenia podatków dochodowego i VAT i nie zajmował się obrotem paliwem. Dlatego, jeżeli uzasadnione zastrzeżenia co do sprzedawcy wskazanego w fakturze, nie łączą się z zastrzeżeniami, co do poniesienia wydatku przez Skarżącego na nabycie paliwa, to można dokonać oszacowania na podstawie art. 23 § 1 pkt 2 O.p.

W związku z powyższym, wnoszę jak na wstępie.

Za Stronę Skarżącą:

Jan Kowalski
doradca podatkowy
nr wpisu 12381

Załączniki:

- odpis skargi;
- pełnomocnictwo w oryginale wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej w wysokości 17 zł;
- dowód uiszczenia wpisu stosunkowego w wysokości 849 zł.

OPRACOWANIE REDAKCYJNE – WERSJA PEŁNA

miejsowość, data (*fikcyjna, ale z uwzględnieniem treści kazusu*)

Wojewódzki Sąd Administracyjny

w ...

(*adres*)

za pośrednictwem

Dyrektora Izby Skarbowej w ...

(*adres*)

Skarżący:

(*imię, nazwisko, adres, NIP*)

reprezentowany przez doradcę podatkowego

(*imię, nazwisko, nr wpisu, adres*)

Strona przeciwna:

Dyrektor Izby Skarbowej w ...

(*adres*)

Numer sprawy .....

Wpis stosunkowy: 849 zł

SKARGA DO WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

**(wskazanie decyzji, od której wnosimy skargę, kto i kiedy ją wydał,
czego dotyczyła, kiedy została doręczona)**

Na podstawie art. 3 § 1 i § 2 pkt 1 w zw. z art. 50 § 1 w zw. art. 52 § 1 w zw. z art. 53 § 1 w zw. z art. 54 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2016, poz.718 ze zm., zwanej dalej p.p.s.a.), działając w imieniu i na rzecz ....., wnoszę skargę na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w ..... z dnia ..... r. w sprawie nr ....., doręczonej w dniu ..... r. określającą ..... zobowiązanie podatkowe w podatku .....

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucam naruszenie:

- naruszenie art. 233 § 1 pkt 1 w zw. z art. 208 § 1 oraz w zw. z art. 70 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. 2015, poz.613 z późn.zm.) dalej jako O.p - poprzez dokonanie rozstrzygnięcia merytorycznego w sprawie, w której nastąpiło przedawnienie zobowiązania w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2009 r., w sytuacji gdy należało uchylić decyzję I instancji i umorzyć postępowanie w sprawie podatkowej;
- naruszenie art. 23 §1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. 2015, poz.613 z późn.zm.) dalej jako O.p., poprzez niezastosowanie i nieoszacowanie podstawy opodatkowania podatnika, w sytuacji zakwestionowania przez organ faktur otrzymanych w związku z nabyciem przez podatnika oleju napędowego, wykorzystanego następnie przez podatnika przy świadczeniu usług transportowych.

Wobec powyższego wnoszę o:

- uchylenie w całości decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku z dnia 19 lutego 2016 r. (nr IS/56/06/16) i poprzedzającej ją decyzji organu I instancji oraz o umorzenie postępowania;
- zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

UZASADNIENIE

STAN FAKTYCZNY oraz STANOWISKO PRAWNE ORGANU

- Decyzją z dnia 27 listopada 2015 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w Kartuzach określił zobowiązanie w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2009 r. w kwocie 28.289,00 zł. Podstawą określenia wyższego niż deklarowane zobowiązania podatkowego stało się określenie podstawy opodatkowania na kwotę 158.980,00. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji wskazał, że zakwestionowane zostały koszty uzyskania przychodów na kwotę 135.383,00 zł z tytułu nabycia oleju napędowego do samochodów wykorzystywanych w działalności gospodarczej od firmy PHU Janusz Kowalski na podstawie 17 faktur wystawionych w ciągu całego 2009 r. Z ustaleń organu podatkowego wynikało, że podmiot o takiej nazwie nie istnieje i nigdy nie był zarejestrowany ani w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, ani dla potrzeb rozliczenia podatków dochodowego i VAT. Decyzję tą doręczono podatnikowi w dniu 9 grudnia 2015 r.
- Zobowiązanie wynikające z tej decyzji zostało uregulowane przez podatnika Władysława Nowaka dobrowolnie bez wszczynania postępowania egzekucyjnego w dniu 14 grudnia 2015 r.
- W dniu 23 grudnia 2015 r. podatnik sporządził samodzielnie odwołanie od tej decyzji domagając się oszacowania podstawy opodatkowania, gdyż olej napędowy został mu faktycznie dostarczony i został on zużyty przy świadczeniu usług transportowych.
- Po rozpatrzeniu odwołania Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku decyzją z dnia 19 lutego 2016 r. utrzymał w mocy decyzję organu I instancji.

STANOWISKO PRAWNE OSOBY STRONY SKARŻĄCEJ

- Organ II instancji wydał decyzję względem Skarżącego już po upływie terminu przedawnienia.
- W przypadku zakwestionowania przedmiotowych faktur, organy podatkowe na podstawie art. 23 §1 pkt 2 O.p. powinny oszacować podstawę opodatkowania podatnikowi.
- Jeżeli istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do sprzedawcy wskazanego w fakturze, nie łączą się z zastrzeżeniami, co do poniesienia wydatku, to można dokonać oszacowania na podstawie art. 23 § 1 pkt 2 O.p.
- Błędnie nie uwzględniono wyjaśnienia skarżącego z odwołania, wskazujące jednoznacznie na dostarczenie skarżącemu zakupionego paliwa i wykorzystanie tego paliwa w prowadzonej działalności gospodarczej.
- Pomimo że Janusz Kowalski nigdy nie był zarejestrowany ani w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, ani dla potrzeb rozliczenia podatków dochodowego i VAT nie zajmowały się obrotem paliwem, to jednak, nie był to powód nieuznania wydatków za koszt uzyskania przychodu.
- W niniejszej sprawie obowiązek podatnika właściwego udokumentowania poniesionych wydatków dotyczył jedynie udowodnienia, iż takie wydatki zostały w rzeczywistości poniesione.

Za Stronę Skarżącą:

Jan Kowalski
doradca podatkowy
nr wpisu 12381

Załączniki:

- odpis skargi;
- pełnomocnictwo w oryginale wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej w wysokości 17 zł;
- dowód uiszczenia wpisu stosunkowego w wysokości 849 zł.

OPRACOWANIE REDAKCYJNE – WERSJA SKRÓCONA

miejsceowość, data (*fikcyjna, ale z uwzględnieniem treści kazusu*)

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w ...
(*adres*)

za pośrednictwem
Dyrektora Izby Skarbowej w ...
(*adres*)

Skarżący:

(*imię, nazwisko, adres, NIP*)

reprezentowany przez doradcę podatkowego
(*imię, nazwisko, nr wpisu, adres*)

Strona przeciwna:

Dyrektor Izby Skarbowej w ...
(*adres*)

Numer sprawy ...

Wpis stosunkowy: 849 zł

KAZUS NR 47

SKARGA DO WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

**(wskazanie decyzji, od której wnosimy skargę, kto i kiedy ją wydał,
czego dotyczyła, kiedy została doręczona)**

I. We wstępie należy podać następujące informacje:

- podstawa prawna wniesienia skargi: art. 3 § 1i § 2 pkt 1 w zw. z art. 50 § 1 w zw. art. 52 § 1 w zw. z art. 53 § 1 w zw. z art. 54 § 1 p.p.s.a.;
- wskazać, że działamy w imieniu i na rzecz strony skarżącej w oparciu o załączone pełnomocnictwo;
- wskazać, że wnosimy skargę na decyzję, podając kto i kiedy ją wydał, czego dotyczyła, czego dotyczyła i kiedy została doręczona.

II. Wnosimy zarzuty przeciw decyzji:

- naruszenie art. 233 § 1 pkt 1 w zw. z art. 208 § 1 w zw. z art. 70 § 123 §1 pkt 2 O.p. oraz art.23 §1 pkt 2 O.p.

III. Wskazujemy zakres żądania będącego przedmiotem skargi:

- uchylenie w całości decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku z dnia 19 lutego 2016 r. (nr IS/56/06/16) i poprzedzającej ją decyzji organu I instancji oraz o umorzenie postępowania;
- zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

UZASADNIENIE

STAN FAKTYCZNY oraz STANOWISKO PRAWNE ORGANU

(należy sformułować na podstawie treści kazusu)

STANOWISKO PRAWNE OSOBY STRONY SKARŻĄCEJ

- Organ II instancji wydał decyzję względem Skarżącego już po upływie terminu przedawnienia.
- W przypadku zakwestionowania przedmiotowych faktur, organy podatkowe na podstawie art. 23 §1 pkt 2 O.p. powinny oszacować podstawę opodatkowania podatnikowi.
- Jeżeli istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do sprzedawcy wskazanego w fakturze, nie łączą się z zastrzeżeniami, co do poniesienia wydatku, to można dokonać oszacowania na podstawie art. 23 § 1 pkt 2 O.p.
- W niniejszej sprawie obowiązek podatnika właściwego udokumentowania poniesionych wydatków dotyczył jedynie udowodnienia, iż takie wydatki zostały w rzeczywistości poniesione.

Za Stronę Skarżącą:

Jan Kowalski
doradca podatkowy
nr wpisu 12381

Załączniki:

- odpis skargi;
- pełnomocnictwo w oryginale wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej w wysokości 17 zł;
- dowód uiszczenia wpisu stosunkowego w wysokości 849 zł.

KOMENTARZ DO PRZEPISÓW PRZYWOŁANYCH W TREŚCI KAZUSU

Art. 23. Ordynacja podatkowa

Oszacowanie podstawy opodatkowania na podstawie art. 23 § 1 pkt 2 O.p. może zostać dokonane tak w odniesieniu do całej podstawy, jak również i jej części. Ponadto szacowaniu może podlegać w ramach przyjętej metody szacowania tylko jeden z elementów podstawy, czyli np. wielkość przychodu albo też kosztów uzyskania przychodu. Jednakże ustalenie

w drodze szacunku wielkości nawet pojedynczego elementu wchodzącego w skład podstawy opodatkowania powoduje, że cała ta podstawa nabiera cech podstawy opodatkowania ustalonej w drodze szacunkowej (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 stycznia 2015 r. II FSK 2964/12). Księgi nierzetelne, jak również w niektórych przypadkach wadliwe, nie są traktowane jako dowód w postępowaniu. Szacowanie jest dopuszczalne dopiero po uznaniu księgi podatkowej za nierzetelną, a więc może być jedynie następstwem uznania księgi za nierzetelną, a nie przyczyną stwierdzenia tej nierzetelności. Samo jednak stwierdzenie nierzetelności ksiąg nie musi automatycznie oznaczać, że nastąpi szacunkowe określenie podstawy opodatkowania. Pominięcie księgi podatkowej jako dowodu w prowadzonym postępowaniu podatkowym nie stwarza automatycznie podstawy do ustalenia opodatkowania w drodze szacunkowej. Niezbędne jest jeszcze wykazanie braku lub podważenie wiarygodności źródłowej dokumentacji podatkowej (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 25 lutego 2014 r. I SA/Bd 115/14).

Art. 70 Ordynacja podatkowa

W art. 70 § 1 o.p. ustawodawca nie stanowi o przedawnieniu obowiązku podatkowego, lecz zobowiązania podatkowego. Przedawnienie, jako instytucja prawa materialnego, musi być bezwzględnie respektowana w toku postępowania, bowiem jego upływ powoduje wygaśnięcie zobowiązania na podstawie art. 59 § 1 pkt 9 o.p. Organ podatkowy jest więc zobowiązany do dokonania oceny, czy w okolicznościach konkretnej sprawy nastąpił upływ czasu skutkujący przedawnieniem oraz czy nie wystąpiły okoliczności powodujące przerwanie lub zawieszenie biegu terminu przedawnienia, rzutujące na przedłużenie terminu (I SA/Bd 175/16). W myśl art. 70 § 1 o.p. zobowiązanie podatkowe przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku, co w świetle art. 59 § 1 pkt 9 o.p. oznacza wygaśnięcie tego zobowiązania, a więc brak możliwości domagania się zapłaty przez podatnika przedawnionego zobowiązania. Organy podatkowe zobligowane są na każdym etapie postępowania z urzędu badać kwestię przedawnienia zobowiązania podatkowego i sprawdzać, czy mają prawo orzekać w konkretnej sprawie.

PODSUMOWANIE

- W przypadku zakwestionowania przedmiotowych faktur, organy podatkowe na podstawie art. 23 §1 pkt 2 O.p. powinny oszacować podstawę opodatkowania podatnikowi.
- Jeżeli istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do sprzedawcy wskazanego w fakturze, nie łączą się z zastrzeżeniami, co do poniesienia wydatku, to można dokonać oszacowania na podstawie art. 23 § 1 pkt 2 O.p.
- Błędnie nie uwzględniono wyjaśnienia skarżącego z odwołania, wskazujące jednoznacznie na dostarczenie skarżącemu zakupionego paliwa i wykorzystanie tego paliwa w prowadzonej działalności gospodarczej.
- Pomimo że Janusz Kowalski nigdy nie był zarejestrowany ani w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, ani dla potrzeb rozliczenia podatków dochodowego i VAT nie zajmowały się obrotem paliwem, to jednak, nie był to powód nieuznania wydatków za koszt uzyskania przychodu.
- W niniejszej sprawie obowiązek podatnika właściwego udokumentowania poniesionych wydatków dotyczył jedynie udowodnienia, iż takie wydatki zostały w rzeczywistości poniesione.